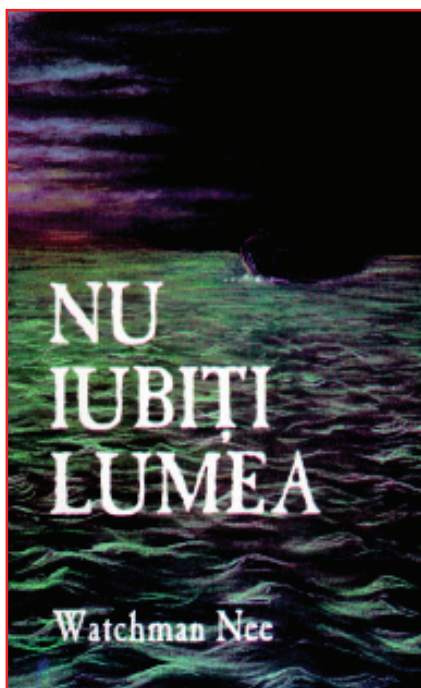

WATCHMAN NEE

Pastor și scriitor creștin chinez

1903-1972

Extras din volumul *Nu iubiti lumea*, apărut sub egida editurii „Lampadarul de aur”
str. Aurel Vlaicu 15
410243 - Oradea, BH
tel/fax: 0259 447 442
tel: 0359 432 805
e-mail: lampadar@rdslink.ro;
lampadaruldeaur@gmail.com;
www.lampadaruldeaur.ro

Desprindere

Biserica este ca un ghimpe în coasta lui Satan, cauzând acestuia un disconfort acut și limitând libertatea sa de mișcare. Deși trăiește în lume, Biserica persistă în a pronunța judecata asupra acesteia. Dacă Biserica este întotdeauna o sursă de iritare pentru lume, și lumea este în mod constant o sursă de întristare pentru Biserică. Și deoarece lumea se dezvoltă mereu, puterea ei de a îndurera poporul lui Dumnezeu crește tot timpul: de fapt, Biserica se confruntă în lumea de azi cu o forță pe care n-a cunoscut-o în zilele de la început. Atunci copiii lui Dumnezeu întâlneau o persecuție deschisă, sub forma unui asalt fizic, exterior, asupra persoanelor lor (Fapte 12; 2 Corinteni 11). Ei intrau întotdeauna într-un contact dur cu lucruri materiale, tangibile. Acum, cea mai mare problemă cu care se confruntă creștinii în lume se prezintă sub forme mai subtile, căci în spatele lucrurilor materiale se află o forță intangibilă, o forță care reprezintă un rău spiritual. Impactul cu această forță spirituală este mult mai mare azi decât era atunci. Și nu numai că este mai mare; acum există un element care atunci nu exista.

În Apocalipsa 9 ni se prezintă o stare de fapt care evoluează și care, pentru autorul acestei cărți, se afla departe în viitor: „Îngerul al cincilea a sunat din trâmbiță. Și am văzut o stea care a căzut din cer pe pământ. I s-a dat cheia fântânii Adâncului, și a deschis fântâna Adâncului. Din fântână

s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare ... Din fum au ieșit niște lăcuste pe pământ. Și li s-a dat o putere, ca puterea pe care o au scorpiile pământului. Li s-a zis să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii care n-aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu” (vers. 1,2,3-4). Acesta este un limbaj figurativ, dar steaua care a căzut din cer îl reprezintă în mod evident pe Satan, și știm că fântâna fără fund este domeniul lui, camera lui, am putea spune. Deci, se pare că vremea sfârșitului trebuie să fie marcată de o dezlănțuire deosebită a forțelor lui și că oamenii se vor lupta împotriva unei puteri spirituale cu care înainte nu au luptat.

În mod sigur, aceste lucruri sunt în concordanță cu situația de pe pământ din ziua de azi. Deși este adevărat că păcatul și violența vor fi tot mai mari, reiese clar din Cuvântul lui Dumnezeu că nu cu acestea are Biserica de luptat în mod special, ci cu atracția spirituală a mult mai multor lucruri cotidiene. „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului: mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua în care a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți. Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți”* (Luca